

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Apes Symbolum regiæ dignitatis & beneficentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

mutavit eas Jupiter, cum prius essent ferrugineo. Alii referunt, *Amaltheam* & *Melissam*, Melissi Cretensium regis filias, Jovem puerum lacte & melle nutritivisse: unde, cum adolevisset Jupiter, caprae pellem ad perpetuam rei memoriam scuto suo accommodavit, & ob lactis acceptum beneficium, inter astra *Capram* retulit, scutumque Jovis, & exinde etiam *Palladis*, *Aegis* à Græcis scriptoribus vocatum est, nam *αἴξ* capram significat. Hinc Jupiter ipse dictus est *Agiochus*, id est, habens agida, quam induit & concutit, cum cœlum tonat omne tumultu;

Et pater omnipotens densa inter nubila telum
Contorquet.

Nutricibus verò præmium officii alterum Caprae cornu donavit, cum adjecta facultate, ut quidquid is optaret, qui illud haberet, sive cibibus desideraretur, sive potus, continuo ex eo nasceretur. Caterum Jupiter ætate provector cum cognovisset, etiam tunc patrem vitæ suæ insidiari, regno eum cœlesti pepulit, Mundique imperium cum fratribus *Neptuno* & *Plutone*, sorte divisit. Ac Jovi quidem cœli & terræ, *Neptuno* Maris, *Plutoni* inferorum regnum obtigit. Vetus ea de re distichon:

Jupiter astra, fretum Neptunus, tartara Pluto

Regna paterna tenent: tres tria; quisque suum.

Junonem deinde sororem suam Jupiter duxit uxorem, quæ ei *Vulcanum* peperit, de quo inferius. Neque verò Jupiter, regno per vim positus, insidiatoribus postea caruit: de qua re in *Gigantomachia* egimus. Nam regna scelere parta, sine metu non possidentur: Et ausi postea sunt facere homines, quod exemplo docuit Deus.

Ethica.

I. (a) Apes in ore Jovis infantis mellificantes, sunt Symbolum benignitatis, affabilitatis, beneficentiæ; quæ virtutes regem, qualis erat futurus Jupiter, comprimis decent. De *Josia*, Rege Hebræorum longè optimo memorat *Ecclesiasticus* c. 49. *Memoria Josie in compositionem odoris facta, opus pigmentarii: In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria.* Mel etiam sapientiæ Symbolum est, de quo *Prov.* 24. *Comede filii mi mel, quia bonum est, & favum dulcissimum gutturi tuo: sic & doctrina sapientiæ anime tuæ, quam cum inveneris, habebis in novissimis spem, & spes tua non peribit.* Id est, consequeris ea suo tempore, quorum jam prognostica

(a) Apes symbolum regis dignitatis & beneficentiæ.

prognostica in infantia præcesserunt. De Platone Val. Max. lib. 1. c. 6. Apes inquit, aeternæ felicitatis indices extiterunt, dormientis in cunis parvuli ori mel inferendo. Hieroni quoque, postea Sicilia Regi, jussu patris exposito, propterea, quod ex ancilla natus esset, apes in os mella ingesserunt. Quò ostentò pater ab aruspibus admonitus, filium recepit, moribusque & disciplinis erudiendum curavit, per quas postea ad præmonstratam Regni majestatem facillè pervenit. Plin. lib. 11. cap. 5. Apis etenim regie dignitatis Symbolum est: nam apum Rex vel aculeo caret, vel eum ad offensionem minimè exerit, præcipua regis virtus clementia. Hinc emblema: Rex apum coronatus inter apes circumvolantes, cum inscriptione: *Majestate tantum.*

II. (b) Simulacrum Jovis olim effingebatur, Rex in throno eburneo sedens, *scopirum* sinistra, *fulmen* dextrâ tenens, *Gigantes* pedibus sustentens, juxtâ *Aquilâ*, Ganymedem puerum alis sustinente. (c) Quò significatur, supremum cœli regem, æquissimum esse judicem, improbos sententiâ mortis fulminantem, probos ad cælum extollentem. Fulmen, perpetuum Jovis gestamen, ut Pierius loquitur, regiam potentiam & majestatis reverentiam denotat. Quid enim validius ad penetrandum, dissipandum, conterendum? Apelles Alexandrum cum fulmine pinxit, ob victorias, famamque celerrimè per ultimas terrarum oras propagatam. Et Scipiadæ dicti sunt *fulmina* belli, ob militarem fortitudinem. Fulmen per nubes prorumpens, cum lemmate: *vim viribus*, nempe perfringo & repello. *Divum pater, atque hominum Rex*, Jupiter appellatur à Poëtis, qui cuncta supercilio suo mover,

Divosque, mortalesque turbas

Imperio regit unus æquo.

De cuius majestate Maro 10. Æneid.

Tum pater omnipotens, rerum cui summa potestas,

Infit: eo dicente deum domus alta filescit,

Et tremefacta solo tellus; silet arduus æther.

Tum Zephyri posuere, premit placida æquora pontus.

Notandum est illud eiusdem Poëtæ:

----- Rex Jupiter omnibus idem.

Æquissimus scilicet, & sine partium studio: nullo pauperis & divitis, nobilis & ignobilis discrimine. Pertinet hoc ad sapientiam & justitiam Principis. Id quod Jupiter ostendit in judicio, in quo Venus hinc filia, inde soror & uxor Juno disceptarunt, Æneid. 10. ubi professus est,

Cccc

se

(b) Simulacrum Jovis, (c) Fulmen, aquila.